

MOU-TE!

Tens motius per moure't?

Moviment i motivació. Una bona parella de viatge.

*Si tens il·lusió per fer grans coses
omple el temps que ràpid vola;
Si vols viure amb alegria
esforça el teu cor per allunyar la tristesa;
Si busques el més gran tresor
guanyant l'amistat dels teus companys;
Si admires la bondat i la bellesa
conquereix-les sent noble i sincer;
Si t'engresca l'aventura de ser gran
i important
aprèn a créixer en l'ànim i el cos.*

Pren-te temps.

Poder tenir un grup de referència per contrastar el propi pensament i el propi interior és un privilegi. L'escola el pot oferir com si d'un regal es tractés però, per rebre'l, cal tenir els ulls i les orelles ben obertes i també el cor. Parlar amb els altres amb el llenguatge del cor és voler créixer per dins, és fer camí cap a l'interior, és pensar sobre un mateix, és capacitar-se per reconèixer i tenir força per refer el que potser ja hem fet. Com, sinó, podem fer veritat el que diem que volem? Com es creix personalment? Ei! Que no volem persones crítiques, capaces de compartir, capaces d'intervenir en la societat per transformar-la amb seny i

criteri? Com d'altra manera es pot construir un projecte personal? Com es forja la pròpia personalitat? Com s'analitza i s'és conscient de les pròpies actituds? Com reconèixer els propis valors i els dels altres? Com sabem què o a qui afavorim i al costat de qui volem estar? Com conèixer i aprofundir millor el nostre model, Jesús? La idea d'un moviment és ben

senzilla. Fer camí plegats compartint rialles pels acudits, plors pel mal que ens fa la sabata i il·lusió per arribar al final és el que ofereix un moviment com Mou-te! Tot i que potser, a mig camí, voldríem no haver vingut o fer marxa enrere. Tinguem en compte que la companyia esdevé un repte i permet reconduir el projecte, el personal i el del grup. Moviment porta a moure's i sempre et mous per alguna cosa i seguint una direcció.

2 Mou-te! per ser lliure **4** L'arada i l'espasa. Una proposta per escapar-nos **5** Mou el cos i mou el cor. EP Sabadel. Equip de responsables de Mou-te. Monitors MOU-TE Mataró. EP Sarrià. **9** Una experiència al Senegal **10** Actualitat **12** A vint-i-cinc de desembre: zum, zum, zum... Zum-zum

MOU-TE! per ser lliure

Parlem amb Pere Vilaseca

Pere Vilaseca és mestre. Fa més de vint anys que treballa a l'Escola Pia exercint diferents càrrecs i responsabilitats. Ha treballat a l'Escola Pia Nostra Senyora, a la de Sant Antoni i a la del Calassanci on ha fet de director gerent. També ha treballat a la Direcció General de la Joventut i a la Fundació Pere Tarrés. Actualment comparteix la feina de director de projectes a l'Escola Pia de Mataró i la de responsable de l'àrea de pastoral a l'Equip de Gestió des d'on coordina el projecte Mou-te a l'Escola Pia de Catalunya.

El mot MOU-TE! és una metàfora. Explica'ns-en el significat.

Mou-te és animació, és marxa... és moure's per anar endavant i per no viure de manera clònica, és moure's per esdevenir, com diuen els francesos, «ciutadans difícils de governar» i és dir: mou-te per ser lliure! Cal, però, direcció perquè el moviment pot no portar enlloc. La direcció la marca clarament el missatge i l'estil de vida de Jesús. Cristianisme i llibertat són indissociables. Molts hem «mamat» un cristianisme doctrinari, formal i manipulatiu i, m'atreviria a dir que molt religiós i molt poc cristià. Entenem el seguiment de Jesús com un fet molt lliure i alliberador.

Què pretén l'Escola Pia amb la creació d'un moviment com aquest?

Pretenem sumar esforços i crear sinèrgia a partir dels grups que ja existien mirant endavant sense lamentacions ni pensant que altres temps eren millors. Treballem amb uns objectius clars: oferir de viure amb sentit tenint una fita, fer camí plegats i en grup per no ser solitaris tot valorant la solitud i parlar i compartir tot el que ens passa, pensem i ens preocupa posant Jesús i la seva utopia enmig d'aquest camí, convençuts que ens pot ajudar, de maneres ben diferents, a ser i a viure.

D'on surt la necessitat de crear aquest moviment?

L'opció cristiana és i continuarà essent una opció minoritària. Proposem de

viure-la amb normalitat. Això ens porta a ser molt imaginatius per trobar noves formes per expressar i comunicar la confiança que ens empeny a construir un món nou i una vida millor per a tots els homes i dones del món. Hem de compartir, celebrar i pregar d'una manera nova i realment significativa. Aquesta és la necessitat i és, per tant, el nostre repte. Fer-ho no és senzill!

Mou-te és a prop d'una catequesi?

Sovint es confon catequesi amb petites dosis de teologia doctrinària condensada i transmesa a partir d'avorrides «classes» carregades de conceptes. En cap cas volem això ni l'entendem com el tràmit que cal fer abans de participar d'un sacrament. Per a nosaltres, catequesi vol dir acompanyar, fer camí, anar coneixent Jesús a partir de la pròpia vida; vol dir també fer grup, colla, comunitat; també jugar i parlar... Vol dir aprendre a estimar, a pregar, a ser solidari. Senzillament, vol dir oferir d'aprendre a ser i de descobrir que podem viure en harmonia amb la natura i amb el nostre interior i, sobretot, a ser feliç... En aquesta línia, sí que en fem, de catequesi i no volem pas amargar-ho. Llàstima que hàgim fet malbé la paraula!

Mou-te és una alternativa a d'altres moviments d'església per a joves?

No volem ser alternativa a res sinó complement de moltes altres coses. És veritat

que a nivell de grups de fe, l'oferta és molt pobra perquè n'hi ha ben pocs, i trista perquè molts dels grups que hi ha són ben tronats i envellits. Tot plegat és reflex d'aquesta nostra, pobra i tan dissortada, església que sembla més preocupada a recuperar les sotanes i els collets blancs que no pas a viure la festa de l'amor i el compromís de la solidaritat...

Quines persones hi ha al davant del projecte?

En aquests moments, un grup de gent formada teològicament i pedagògica que ens trobem quinzenalment per preparar els temes i les activitats que serviran per treballar amb els nois, noies. Es tracta d'uns temes oberts que volen ajudar els qui porten directament els grups.

I a l'escola?

Cada escola té un responsable dels grups i diferents monitors que són voluntaris. Ens trobem plegats, com a mínim, una vegada al trimestre. Es tracta d'una trobada bàsicament formativa per compartir les activitats i el mètode. A més a més, un cop l'any, ens trobem tots i fem l'aplec del MOU-TE, tot una moguda.

Quin és el contingut de les reunions amb els nois i noies?

Pretenem que cada una de les trobades setmanals tingui tres moments: el tema, el compromís i la interiorització o pregària. No ens agradaria de convertir-nos en un grup de xerraires; cal viure el que diem i dir el que vivim. També cal aprendre a trobar-nos, cal conrear la nostra vida interior, el silenci, la pregària.

La motivació inicial és senzilla però... un bon repte mantenir-la!

Fer foc d'encenalls és molt simple i espectacular però, fer que el foc perduri i es mantingui viu és més complex i poc vistós. En començar, tots ens hem dit que cal fer les coses a poc a poc i ben preparades. Demanem que les escoles que s'inicien ho facin sense presses, assegurant els monitors, formant-los, ajudant-los i mimant-los. Necessitem gent

atrevida, arriscada, animadora, engrescada per fer-se responsable dels grups a cada escola i això no sempre és fàcil ni sempre és possible. Tenim, això sí, uns ulls de mussol i unes orelles d'elefant per no deixar escapar ningú.

És viable un projecte que vol fer pensar en una societat tan basada en l'acció?

No és ni fàcil ni està de moda però hi ha una cosa molt més important que és la necessitat i, avui, el fet de trobar-se i pensar és més necessari que mai. En mig d'una societat on tot té un preu, poder-se dedicar uns espais de gratuïtat és fantàstic i summament intel·ligent.

«El tema, el compromís i la interiorització o pregària.»
«No ens agradaria de convertir-nos en un grup de xerraires.»
«Cal viure el que diem i dir el que vivim.»

Mou-te forma part del Projecte Educatiu de Centre. Quin ajut necessita al si de l'escola? N'hi ha prou amb un responsable?

Tot el que passa en una escola és responsabilitat de l'equip directiu, per tant, el Mou-te, també ho és però, si només és aquest el grup preocupat per fer créixer persones val més que tanquem l'escola. El Mou-te forma part d'una oferta explícita molt clara, complementa el que es fa cada dia a les aules i s'ofereix a qui ho vulgui. No és cap afegitó sinó conseqüència de la mateixa vida de l'escola.

Què ha de fer qui vulgui apuntar-s'hi? A què el compromet?

Per apuntar-s'hi, només cal preguntar-ho a algun responsable de l'escola i saber que pots sortir-ne quan vulguis. Això és important! No vol ser, en cap moment, un ghetto, un grup tancat o amb privilegis. Compromet, això sí, a participar activament a les trobades setmanals i a fer-ho amb il·lusió i llibertat.

L'arada i l'espasa

Pensament o acció

Maleïts els qui han portat la guerra sobre la nostra terra. Amb una guspira n'hi ha prou per cremar una granja, quan han fet falta molts anys per construir-la. Han calgut mesos i mesos; ha fet falta treballar de valent per produir una collita i amb una guspira n'hi ha prou per cremar-la. Fan falta molts anys per fer créixer un home; ha calgut pa per alimentar-lo i molta feina i molts treballs. I n'hi ha prou amb un cop per matar-lo: un cop d'espasa. Per tal de desfer un bon cristià és suficient que l'espasa treballi un minut. Sempre és així.

L'estil de l'arada és de treballar vint anys; l'estil de l'espasa és de treballar un minut; i és més eficaç i més forta. Acaba les coses. Nosaltres som, doncs, sempre els menys forts; sempre anirem més a poc a poc; sempre farem menys. Nosaltres som dels qui construeixen. Ells, dels qui destrueixen. Nosaltres som arada; ells són espasa. Nosaltres serem sempre batuts; ells sempre estaran per damunt de nosaltres.

Charles Péguy

Le mystère de la charité de Jeanne d'Arc

Una proposta per escapar-nos

El vianant troba pau per a l'ànima

S'apropa el Nadal, espai de trobada, celebració i reflexió. També espai de vacances. La proposta, coincideix amb aquests aspectes. Si disposeu de temps per dedicar-vos, us animem a visitar el Santuari de Lord, al Solsonès. Per arribar-hi hem anar fins a Sant Llorenç de Morunys. Allí agafem la carretera que va a Solsona i tot seguit trobarem un camí que ens portarà fins a la Mola de Lord, des d'on

haurem de caminar uns 25 minuts. Un cop a dalt veiem el Santuari que al llarg del temps ha tingut quatre temples: el primer pre-romànic, el darrer del 1870. El santuari, regit pel Pare Jordana, conserva, malgrat els saquejos, un fragment de la pintura mural del segle XIV, un altar major barroc, i una capella i altar xorigueresc de la Mare de Déu dels

Colls. Ja fora, podem visitar la capella de La Pietat amb el seu retaule gòtic. Però si alguna cosa no podem deixar de veure és la talla de la Mare de Déu de Lord, morena, de fusta policromada, que emana serenor i bellesa, la mateixa que ens ofereix la panoràmica paisatgística que s'observa des de la Mola (1180 m.)

Per a més informació, podeu consultar les adreces:

<http://www.valldelord.com/>

<http://club.telepolis.com/novestec/esglies.htm>

Mou el cos i mou el cor

Tenir motiu és estar motivat

DES DE DINS D'UN GRUP

Grup d'alumnes · Escola Pia Sabadell

Som un grup de joves entre 15-16 anys. Anem setmanalment al Casal Pare Sallarès, on tractem diferents temes d'interès, del MOU-TE.

Aquest és el segon curs que treballem amb el projecte Mou-te. Cada setmana tractem temes molt importants i que realment ens han ajudat molt. Gràcies al MOU-TE, tenim l'oportunitat de gaudir d'una bona estona amb els amics, mentre tractem temes d'importància.

En traiem moltes coses positives que ens ajuden a créixer interiorment, per convertir-nos en unes bones persones i mirar el món des d'un altre punt de vista. Els components del grup ens mostren les seves opinions relacionades amb el projecte MOU-TE:

- Jo em dic Silvia i el projecte MOU-TE m'ha servit per conèixer més els meus companys. Aquest projecte està millor que l'antic mètode, encara que fem gairebé el mateix hi ha molts grups que fan els mateixos temes. Ara ens coneixem les opinions i encara que a vegades no les compartim, les intentem respectar.
- Sóc un noi de 16 anys que vaig al Casal Pare Sallarès i em dic Salva. Els temes MOU-TE m'ajuden a respectar les altres opinions i a fer-me preguntes que mai no m'havia plantejat, els temes estan molt ben estructurats.
- Hola, em dic Judit. Per mi el MOU-TE és un nou programa que crec que tindrà molt futur perquè tracta de diferents temes, jocs, que són entretinguts i et donen diferents temes per parlar. Nosaltres aprenem moltes coses com per exemple: saber a ser crític, intentar respectar opinions i treuen noves idees.
- Jo sóc el Jordi (Xordi), gràcies a les acti-

vitats que hem treballat, hem pogut arribar a aprendre coses que ens han ajudat a decidir sobre decisions de la nostra vida quotidiana, per tant, el MOU-TE ens ha ajudat a ser més madurs i més auto-crítics.

- Ei! Sóc la Mo (Montse). Quan ens van dir que faríem «El projecte MOU-TE» tot el grup ens ho vam prendre amb moltes ganes i crec que després d'un any i

escaig de tractar amb els temes del projecte mantenim les ganes que teníem a l'inici. Respecte, ser crític, saber escoltar diverses opinions, madurar, ser independents (en quant a pensament), créixer com a persones... són uns valors molt importants que estem intentant aprendre a poc a poc al voltant de persones amb qui tenim confiança perquè fa molts anys que ens coneixem.

Aquestes són algunes de les opinions dels membres del grup, i què millor que llegir les opinions de persones que estan dins el projecte per intentar entendre'l? En definitiva, creiem que el MOU-TE és un gran projecte que tirarà endavant durant molt temps.

JUNTS ENS MOVEM MILLOR!**Ferran Mateos***Equip de responsables de Mou-te*

Quan feia BUP a Sant Antoni em vaig ficar en diversos grups: el grup del P. Hilari, on vaig aprofundir la meua espiritualitat; els Grups d'Amistat, on vaig començar a aprendre a fer de monitor; els grups de confirmació, on estava de catequista i de catequitat. També en aquella etapa vaig començar a fer de monitor de Pineta; allà vaig començar a entendre què vol dir treballar en equip. Acabat el COU, i estant al Noviciat, vaig

estar als grups d'amistat de Nostra Senyora i als grups Nous Horitzons. Aquell va ser ja un primer intent seriós de fer un projecte que es pogués estendre a diverses escoles i parròquies dels escolapis. Tant els materials com la dinàmica eren molt interessants. També vaig començar a participar a les Trobades Joves, Pasqües Joves, 5 Dies Diferents –que més tard passarien a ser 6–...

Poc després vaig conèixer tots els Grups del Casalet de la Parròquia de Sant Josep de Calassanç; grups que s'anaven multiplicant, grups molts variats: de tennistaula, de natura, d'amistat, de confirmació, d'excursionisme... organitzats a par-

tir d'una coordinadora del Casalet. Paral·lelament, engegàvem a l'Escola Pia Balmes i, a partir de les Convivències de cap de setmana, els Grups d'Amistat, que més endavant es van dir Foc Nou. Finalment, quan em van destinar a l'Escola Pia de Terrassa i al Casal de Sabadell em vaig trobar amb tota una colla de Grups de Catequesi i de Pregària, que s'iniciaven a primària i seguien fins més enllà del batxillerat; grups que tenen una gran tradició i un plantejament molt seriós.

Perdoneu que en aquest recorregut només hagi esmentat els grups on jo he estat. Això vol ser una petita mostra de la gran riquesa que té la nostra tradició pastoral. I és que des que vaig conèixer l'Escola Pia (fins als 14 anys jo havia estudiat als jesuïtes) sempre he tingut contacte estret amb força grups. En ells he descobert una cara ben amable dels escolapis. Ells m'han facilitat el pas a la Comunitat Escolàpia, que també és un gran grup on visc i creixo com a persona.

Ara estem iniciant una experiència que, tot i que té moltes arrels, té alguna cosa de diferent. Fins ara, la major part de grups on he participat estaven molt lligats a una sola institució, i hi havia pocs moments de contacte entre ells. El Projecte Mou-te vol ser un projecte per a totes les obres dels escolapis, i en el seu dinamisme propi preveu trobades de monitors, aplecs amb els nois i noies... Fins ara, molts grups depenien de la dedicació d'algun escolapi-religiós, i quan aquest, pel motiu que fos, ja no hi podia ser els grups s'afeblien i desapareixien. El Projecte Mou-te vol ser una plataforma oberta i sostinguda per tots els escolapis (laics i religiosos), que doni una seguretat de continuïtat als grups. Encara voldria destacar dos aspectes importants del Projecte Mou-te: el primer és la proposta de material que ofereix i el segon l'organització per etapes que preveu una continuïtat.

1. Pel que fa als materials, estem treballant en dues comissions (una de primària i una de secundària) amb la intenció de poder elaborar en 3 o 4 anys uns dos-

siers que ens permetran poder oferir uns temes i unes dinàmiques a tots els grups, seguint un mateix criteri i uns objectius comuns. Sempre treballem amb la idea que en tota trobada hi pugui haver tres moments: una presentació del tema (a partir de recursos i dinàmiques diversos), un treball d'aprofundiment i un moment de reflexió i pregària.

2. Pel que fa a l'organització per etapes, més enllà d'aquestes mateixes, és important la idea de continuïtat que es dona. Ja que els Grups Mou-te volen ser un camí llarg i compartit, un camí que permeti fer comunitat i fer Escola Pia oberta i de tots.

Per acabar, m'agradaria tornar a expressar la convicció que el Projecte Mou-te és un Projecte de tots i recull la il·lusió i la riquesa de tots els grups de l'Escola Pia.

LA NOSTRA EXPERIÈNCIA COM A MONITORS DELS GRUPS MOU-TE

Anna Puig i Jordi Truñó
Monitors MOU-TE Mataró

Fer grup, una expressió tan senzilla però que tant de temps ens ha costat entendre el seu significat. La nostra història comença quan un grup de nens i nenes, després de fer la primera comunió, vol continuar compartint amb els seus companys el seu primer contacte amb la fe. Aquesta alternativa, que aleshores era novetat a la nostra escola, va poder realitzar-se gràcies a l'esforç d'un dels membres de pastoral que va animar-nos a nosaltres mateixos, uns adolescents de 15 anys, a dedicar una hora a la setmana a aquests nens. Ara, cinc anys més tard, ens considerem orgullosos del temps que hi hem i que hi estem dedicant. El grup ha crescut, han passat de ser nens a ser uns adolescents i, el més important és que han aconseguit una de les coses més valuoses de la societat en què ens ha tocat viure: han aconseguit formar un grup. Un grup, on nosaltres com a monitors només som una peça més de tot l'entramat, una peça que a aquestes

altures ja no és més imprescindible que les altres, cosa que ens omple de satisfacció.

Estem convençuts, que durant els primers anys, molts dels nens i nenes venien perquè els ho deien els pares o, simplement, perquè hi venia el seu millor amic, però en cap cas, no creiem que sigui un fet negatiu, ben el contrari! ja que és gràcies a això que ells vénen ara cada divendres a la tarda, a compartir una estona amb els seus companys, a

explicar els seus problemes, les seves inquietuds... sense por a ser jutjats per les seves opinions, però el més important és que vénen perquè ho volen. En un món on els joves tenen un ventall amplíssim d'activitats per ocupar les seves estones lliures, ells han decidit de dedicar un temps a fer créixer un grup, el seu grup. Un grup on nosaltres els intentem d'oferir tots els punts de vista d'una realitat tan complexa per a ells. No ha estat una feina fàcil, i tampoc creiem que sigui una feina acabada. Fins

i tot, l'arbre més ben arrelat, si no es va regant s'acaba morint.

Se'ns fa difícil de transmetre la sensació que tenim com a monitors veient que, tot i les dificultats, un grup de nois i noies té ganes de continuar trobant-se i compartint el seu temps per seguir el camí que vam començar ja fa uns anys. Ara estem convençuts que, amb el projecte dels grups Mou-te, molts altres grups, podran fer com nosaltres; tindran

una oportunitat d'or que veuran recompensada. És per això que estem molt engrescats amb la idea del Mou-te ja que permet recollir tots aquells grups, entre els quals també hi ha el nostre, que ens estàvem trobant a cadascuna de les escoles, segurament pensant que estàvem sols.

Només podem acabar, agraint tot el que hem après i que segur que continuarem aprenent com a monitors d'un dels grups de Mou-te, i assegurant-vos que l'estona que nosaltres hi estem dedicant no és una estona perduda, sinó una de les experiències que, com a joves, més ens ajuda a créixer com a persones.

AL MOU-TE HI CAP TOTHOM!

Josefina Jou · EP Sarrià

Gairebé podríem dir que el MOU-TE és com la casa del Tresbotons, aquell conte que en Manel Bagunyà ens proposava en un dels seus Bon Dia, una casa on hi cap tothom que hi vol entrar. En el MOU-TE tothom hi pot trobar el seu lloc, un grup d'amics que comparteixen la fe i és preparen per celebrar algun sagrament, uns nois i noies que volen entendre i viure millor el missatge de Jesús de Natzaret, unes persones que troben el seu compromís fent d'animadors d'aquests grups... I dels animadors us voldria parlar Fixeu-vos fins i tot un grup de mares han volgut portar grups de primària i això que potser al principi no ho veien massa clar. A la nostra escola, des de fa uns quants anys les mares s'encarregaven de portar a terme la catequesi de 1ª Comunió i postcomunió quan vam presentar la proposta del MOU-TE de seguida els va semblar molt interessant, però tenien una mica de «cuquet» per no «encaixar» amb el perfil de monitor, però després de participar en un parell de trobades ja senten el moviment ben seu. I això de les mares també els passava una mica als alumnes de 4t d'ESO i de batxillerat que volien agafar aquesta tasca; pensaven que potser eren massa joves, que no en sabrien, que si els nens i nenes els prendrien el pèl,... Però, la veritat és que l'any passat ho van fer-ho molt bé. Per això si us plantegeu ser monitor del MOU-TE, animeu-vos, segur que ho podeu fer i molta gent estarà disposada a ajudar-vos.

Una experiència al Senegal

Petita cronologia d'una experiència

El mes de març passat, un grup de cinc mestres de diferents escoles vam tenir la possibilitat de participar en l'estada al Senegal que organitza el Secretariat de l'Escola Pia de Catalunya, per a professors que volen conèixer en directe la realitat del Senegal.

La descoberta. Viatge i vida

Arribem a Dakar, capital del Senegal, un diumenge el vespre, plens d'il·lusions i expectatives que la nova realitat ofereix. Ens acull un grup d'escolapis senegalesos i catalans i des de la comunitat de Nôtre Dame d'Afrique vam començar a conèixer el Senegal i l'Escola Pia d'aquest país. Els escolapis del noviciat de Sokone van ser el centre per conèixer les escoles de la Brousse, ubicades enmig del bosc, la comunitat cristiana de Karang i la seva escola agrícola, el parvulari i l'internat de Sokone, i l'escola de Sante Thérèse on vam assistir a les classes i en una trobada amb els professors. La realitat ens anava colpint però sobretot la impressionant tasca que, amb tan pocs recursos, fan escolapis i professors. Els ulls oberts dels alumnes i les seves ganes d'aprendre és el que ens acompanyarà al llarg de la nostra estada al Senegal.

La vida de comunitat i les ciutats

La vida a la comunitat, juntament amb els sons del tam-tam de les celebracions religioses dels nois de l'internat i dels juvenistes anirà enriquint el nostre bagatge. Els últims dies de la nostra estada van servir per conèixer la ciutat de Dakar. La parròquia i el parvulari des Martyrs de l'Ouganda i els projectes del barri de Sam Sam, un barri pobre d'una gran ciutat, que ha crescut ràpidament per l'enorme afluència de camperols buscant noves oportunitats però provocant un gran desgavell urba-

nístic i humà. Un quart món dins d'un tercer món on l'escola recull tots els nenes i nenes que, per edat, estan exclosos del sistema educatiu. Les classes es realitzen amb la seva llengua materna, el wolof i, mica en mica, es va introduint el francès amb d'altres matèries per oferir els aprenentatges amb què els alumnes tindran més oportunitats de futur: l'agricultura, la cria d'animals, la costura, la informàtica tot i que, degut a la mala infraestructura elèctrica de la zona, té, de moment, una funció més estètica que útil. Degut al lloc on s'ha construït el barri, hi ha problemes d'inundacions però, amb molta lluita i superant tota mena d'adversitats, volen convertir aquest problema en una piscifactoria.

A tall de cloenda

Fem un recorregut per la història passada de l'esclavatge, per desgràcia encara ben present. Vam visitar l'illa de Gorée on hi havia persones que amuntegaven els esclaus per embarcar-los cap a Amèrica, una visita absolutament impactant!

Volem acabar amb un agraïment al Secretariat per haver tingut la possibilitat de fer aquesta experiència de veritable enriquiment i, als escolapis del Senegal per l'atenció i acollida que ens van donar, deixant-nos compartir les seves celebracions, la seva taula i les seves il·lusions i projectes. Cal que reconeguem la tasca que realitzen, tan útil i no sempre fàcil. Moltes gràcies!

Anna Maristany · *EP Mataró*
Conxita Tarruell · *EP Sabadell*

Joi Casajoana · *EP Terrassa*
Joan Ramon Gálvez · *EP Vilanova*

Noticiari Breu

GRANOLLERS

El teatre i l'escola

Durant el mes de novembre, l'escola ha ofert un seguit de sortides al teatre a pares, alumnes de batxillerat, personal docent i no docent. El passat 29 de novembre es va veure el musical Poe de la companyia Dagoll Dagom. Si algú s'hi anima poseu-vos en contacte amb l'Elisabet.

IGUALADA

20è Certamen Literari i Artístic Infantil i Juvenil

Antoni Valls i Alecha, professor de l'escola, obtingué una menció especial pel treball «Síntesi gaudiniana», presentat al 20è Certamen Literari i Artístic Infantil i Juvenil, del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. L'acte de lliurament de premis es féu al Palau de la Generalitat amb la presència de diferents personalitats.

TÀRREGA

Presentació de la Campanya

El dimecres 23 d'octubre, la comissió de pastoral va organitzar al claustre de l'escola la presentació de l'acció pastoral d'aquest curs perquè els alumnes coneguïn la proposta de treball per a tota l'escola i no pas com una feina exclusiva de cada classe o nivell. Quatre alumnes d'ESO van encarregar-se de desplegar un rètol amb el lema de la campanya Voluntariat = Felicitat i, posteriorment, es va llegir «el manifest per la solidaritat» Després d'aquest acte inicial, dos alumnes de cada cicle van aportar el treball fet a les classes basat en la reflexió de tres valors la solidaritat, la gratuïtat i la responsabilitat a partir de les lectures d'un conte i una paràbola que va quedar exposat. L'acte es va cloure cantant tota l'escola «Mans a les mans».

INSTITUCIÓ

Fundació Educació Solidària

Per primer cop, el 26 d'octubre, hi va haver una trobada de voluntaris de la Fundació Educació Solidària, als locals de l'Espai XXI. La finalitat, d'engrescar-se mútuament, va ser plenament reeixida.

Intercanvi amb mestres guatemalencs

Una quinzena de participants en els GEPJove (Grups Escola Pia Jove), grups d'antics alumnes, van participar en una trobada a l'Espai XXI, el diumenge 10 de novembre, per posar en comú la seva experiència i projectes. D'entre ells, alguns havien participat com a voluntaris en els projectes de Tijuana i Mexicali, altres són monitors dels grups Mou-te o participen en altres iniciatives. Han estat acompanyats per en Manuel Bagunyà i Joan Prat.

Consell Institucions (dia 11 novembre)

El dia 16 de novembre, va tenir lloc la sessió ordinària del Consell de la Província, per a l'aprovació de l'exercici econòmic del curs passat,

Trobada festiva Sant Josep de Calassanç

Amb motiu de la festivitat de St. Josep de Calassanç, es va celebrar el passat 30 de novembre a Mataró la trobada bianual del personal d'administració, secretaria i recepció de les nostres escoles. Una jornada en la qual es van poder visitar les instal·lacions del nou edifici Mar de l'Escola Pia de Mataró i, enmig d'un ambient festiu poder compartir la jornada i agrair la feina que es realitza cada dia.

Consell de les Institucions

El dilluns 11 de novembre va tenir lloc l'11a reunió del Consell de les Institucions. En aquesta reunió es va fer un repàs al tancament del curs anterior i de l'inici del present. També es va aprovar la difusió d'una declaració institucional de l'Escola Pia «Per a una escola

inclusiva» que s'ha fet pública al voltant de la festa de St. Calassanç. Es van determinar els criteris per a la elaboració de l'informe-memòria que el Consell ha de presentar a l'Assemblea.

L'Escola Pia de Catalunya, present a les ciutats

En Ricard Coma, responsable del departament escola-empresa de l'Equip de Gestió ha participat com a moderador en un debat-col·loqui sobre la Formació Professional celebrat amb motiu dels 25 anys del Secretariat de l'Escola Cristina. En Ramon Francolí ha participat en una taula rodona sobre el tema «El agents socials i educatius en el marc d'un Projecte Educatiu de Ciutat» celebrat a Terrassa en les jornades de cloenda del Projecte Educatiu de la Ciutat de Terrassa.

Necrològiques

La matinada del passat 15 de novembre, va morir el P. Jaume Ortínez. Nascut a Igualada, ha passat una important part de la seva vida a Califòrnia. Aquests últims anys ha tornat a Catalunya. Darrerament vivia a la comunitat de Sant Antoni a Barcelona. El nostre més sentit condol.

Fòrum Mundial de Xarxes de la Societat Civil-UBUNTU

L'Escola Pia de Catalunya s'ha adherit al Fòrum Mundial de Xarxes de la Societat Civil-UBUNTU(*). Aquest fòrum promou la campanya Mundial per a una profunda reforma del sistema d'Institucions internacionals. L'objectiu final de la iniciativa és promoure la construcció d'un món més humà, just, pacífic, divers i sostenible, contribuint a una transició d'una cultura de força i d'imposició a una cultura de pau, diàleg, justícia, equitat i solidaritat mitjançant una presència i participació activa de la «societat civil» en els organismes de decisió i amb la presentació de propostes i actuacions conjuntes. (*)Ubuntu és una antiga paraula africana per designar humanitat, compartir, tenir en compte i estar amb harmonia amb tota la creació.
ubuntu@ubuntu.upc.es

El Casal dels Infants del Raval Marc d'una emblemàtica presentació

El passat 26 de novembre, es va presentar el llibre «Lluís Llach, no és això companys!» que l'Ignasi Riera ha dedicat a Lluís Llach. La presència de Lluís Llach, de Miquel Martí i Pol i de l'Ignasi Riera va fer que la presentació del llibre fos una veritable excusa perquè es valorés i reconegués la feina de base que es fa al Casal; reconeixement ben merescut que va representar una bona injecció d'optimisme en un lloc on, amb una realitat tan difícil, es fa tan bona feina. Felicitats Casal!

Cartellera Informativa

Els vespres de Santa Anna.

El dia, 19 de desembre, a les 8 del vespre, esteu convidats a la conferència-col·loqui «Jacint Verdaguer i les seves relacions amb el maresme» a càrrec del Sr. Llorenç Soldevila. (Edifici Mar c/ Sant Agustí, 59. Mataró)

Rebeu gratuïtament la vanguardia? Com ho heu fet?

Només cal que l'escola participi al concurs que fa el diari sobre articles d'opinió. És molt interessant perquè permet que l'actualitat entri a l'aula i, de manera natural, formi part de cada disciplina. Si voleu més informació adreceu-vos a lluis.baella@escolapia.net (mediatecari Escola Pia Granollers)

Us hi voleu afegir?

Els nens i nenes de 3r de primària de l'Escola Pia Granollers estem estudiant el temps atmosfèric. Estaria bé que poguéssim tenir dades d'altres ciutats. Si us interessa parreu amb en Lluís, el nostre mediatecari lluis.baella@escolapia.net

D'interès bibliogràfic

Verdaguer, J. *Canigó* a cura de Lluís Busquets i Grabulosa. Ed. Laertes

A vint-i-cinc de desembre: zum, zum, zum ...

Recorregut per l'animalari nadalenc

«Les gallines van pujant, juntes van; el gall cantant...» Són molts els animals que la nostra tradició ha acostat a Betlem, amb els pastors, els mags i l'inefable rabadà «*La llebreta molt lleugera n'és vinguda la primera; porta neules i torrons ...*». ¿Per què aquest deler, tan habitual en el cançoner nadalenc, d'atipar tant l'Infant? «*El conill molt eixerit, ha arribat de part de nit; al coll porta un civader tot plenet de botifarres ...*». Deu ser que aquella bona gent oferia allò més valuós que tenia: el menjar de cada dia i les menges extres de festa. «*En acabat arriba el gat que va molt ben pentinat; a la cua hi duu un farcell amb tortells i confitura ...*». Potser avui, que tenim de tot (o quasi) i sempre que volem, això no ho valorem massa. Si més justícia ens apropa més a la pau, benvingut Nadal! No hi fa res que els textos no puguin ser reals: passa com a l'escola que es creu en les utopies. «*La pudenta de la guilla ve quan el gos no vigila, a la boca duu un capó ...*». On fins el més desfavorit o desconsiderat pot fer quelcom interessant. «*El llop així que ha arribat s'ha assegut de tant cansat; de mel duia un tupinet que l'ha perdut pel camí ...*». Tot un exercici de tractament de la diversitat abans de les teories

psicopedagògiques d'avui. «*Van venint els indiots amb vermells gargamellets, tragnant amb poc delit pel rostit llur carn daurada...*». Si valorar més els febles és escampat la bona nova de Déu, benvingut Nadal!

I els mestres també hi podríem fer cor, cadascú aportant el millor de nosaltres mateixos. «*Amb la veu de l'esparrac les granotes fan rac-rac, mentre el grill amb el ric-ric fa un bonic flautí de dansa...*». I si fem equip acabarem completant tots els recursos. «*Caminant tot galvanós diuen que arriba l'ós; porta ametlles i pinyons que són bons per fer lleteta...*». I ara sí que podem fer créixer el noi amb allò que, pel seu estat de maduració, més necessita. Per si en algunes ocasions hem oblidat allò més bàsic, benvingut Nadal!

I les aportacions de tots ens permetran sentir-nos satisfets. «*Tots els peixos de la mar també el volen adorar, vénen saltant i ballant, al davant van els més grossos...*». Tant fa qui arribi primer, si tots acabem arribant. I quan visquem en joia, descobrirem com «*molt se n'alegra el xiquet*» i gaudirem d'un bon Nadal.

Bona diada als lectors.

Zum-zum

papers•

és una publicació del
SECRETARIAT DE LES
INSTITUCIONS ESCOLARS
DE L'ESCOLA PIA DE
CATALUNYA
Ronda de Sant Pau, 80 2n
08001 Barcelona
Tel.: 93 441 00 04
Fax: 93 441 02 87
escolapia@escolapia.net
www.escolapia.net

Consell de redacció:

Oriol Blancher, Ricard
Coma, David Magrí,
Eulàlia París,
Xavier Sanchís.

Col·laboradors:

Beatriu Garrido, Manel
Bagunyà, Responsables de
Mediateca

Maquetació:

Serafi · indústria gràfica

Coordinació:

Eulàlia París.
papers@escolapia.net

DESEMBRE 2002

- 3 · Formació sobre el Caràcter Propi-1ª tanda (10-13h), a l'Espai XXI
Reunió responsables d'informàtica a Mataró*
- 4 · Formació oberta docents de tecnologia (15,30-18h)
Formació oberta docents de educació física (15,30-18h), a l'Escola Pia Sarrià
Formació oberta docents de educ. visual i plàstica (15,30-18h), a l'Escola Pia Sant Antoni
- 5 · Formació estratègies formació i motivació (9-14h)*
- 6 · Dia de la Constitució
- 8 · Immaculada Concepció
- 11 · Reunió comitè de qualitat EPC (10-13h)
- 12 · Formació estratègies formació i motivació (9-14h)*
- 20 · Darrer dia del 1r trimestre
- 25 · Nadal
- 26 · Sant Esteve

GENER 2003

- 8 · Inici del 2n trimestre
- 11 · 2ª Trobada monitors «Mou-te»
- 16 · Reunió responsables FP (16-18h)
- 21 · Com són els joves d'avui? (10-13h) a l'Espai XXI*
Reunió responsables comunicació interna (10-13h)
- 22 · Formació oberta docents educació musical (15,30-18h).
- 25 · Reunió Federació d'APAS a l'Escola Pia Sitges
- 27 · Reunió coordinadors de pastoral (16-18h)
Reunió delegats alumnes (16-18h)
- 29 · Reunió responsables extraescolars (15,30-17h)
Formació sobre el Caràcter Propi-2ª tanda (10-13h)
- 30 · Dia escolar per a la pau i la no-violència (DENIP)

Si no es diu altrament, les activitats col·lectives es realitzaran als locals de l'Equip de Gestió.

(*) Alerta! Canvis respecte al calendari general.